

Sygn. akt VII U 626/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2015 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Grażyna Cichosz

Protokolant p.o. prot. sęd. Joanna Zdunek

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2015 roku w Lublinie

sprawy K. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania K. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 20 lutego 2013 roku znak:(...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje K. D. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia zakończenia pobierania świadczenia rehabilitacyjnego to jest od dnia 12 stycznia 2013 roku do dnia 9 grudnia 2014 roku to jest do dnia przyznania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Sygn. akt VII U 626/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 lutego 2013 roku znak:(...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił K. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż orzeczeniem Komisji Lekarskiej dokonano zmiany orzeczenia Lekarza Orzecznika Komisji Lekarskiej ZUS i nie uznano wnioskodawcę za niezdolnego do pracy (decyzja akta rentowe).

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty (k. 2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie (k.3).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawca urodzony (...) z zawodu jest mechanikiem-kierowcą w tym zawodzie ostatnio nie pracował, prowadził działalność gospodarczą polegającą na jednoosobowym prowadzeniu hurtowni spożywczej. W dniu 19 grudnia 2012 roku wnioskodawca zwrócił się o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Po przebadaniu przez lekarza orzecznika ZUS w dniu 15 stycznia 2013 roku został uznany za niezdolnego do pracy (akta rentowe).

Na skutek zarzutu wadliwości wniesionego przez Zastępcę Głównego Lekarza Orzecznika wnioskodawca został poddany badaniu przez Komisję Lekarską ZUS, która orzeczeniem z dnia 15 grudnia 2013 roku nie uznała go za

niezdolnego do pracy (orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS akta rentowe). Do dnia 12 stycznia 2013 roku wnioskodawca pobierał świadczenie rehabilitacyjne (niesporne).

Wnioskodawca przebył w 2000 roku oraz w lipcu 2011 roku (...). Jest po (...). Wnioskodawca cierpi na (...). Dolegliwości kardiologiczne powodują częściową niezdolność do pracy wnioskodawcy (opinie biegłych kardiologów k.11, k.48 i k. 67 oraz opinia lekarza medycyny pacy k.48). Schorzenie kardiologiczne powoduje u wnioskodawcy częściową niezdolność do pracy od dnia zakończenia pobierania świadczenia rehabilitacyjnego do dnia 31 stycznia 2015 roku (opinie biegłych).

W trakcie rozpoznawania niniejszego odwołania, po kolejnych przebytych zabiegach medycznych wnioskodawcy została przyznana renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 9 grudnia 2014 roku do dnia 31 stycznia 2017 roku (niesporne).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o powołane dowody z dokumentów niekwestionowane przez strony, które uznał za wiarygodne. Okoliczności dotyczące stanu zdrowia wnioskodawcy zostały ustalone w oparciu o opinie biegłych lekarzy sądowych. W sprawie zostały wywołane 4 opinie biegłych tylko jedna opinia biegłego kardiologa wskazywała na zdolność wnioskodawcy do pracy pozostałe trzy w sposób kategoryczny wskazywały na częściową niezdolność do pracy podobnie jak orzekł Lekarz Orzecznik ZUS. Sąd Okręgowy oddalił wniosek ZUS o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego lekarza medycyny pracy. W ocenie Sądu taka opinia dla rozpoznania sprawy nie była konieczna skoro trzy opinie biegłych kardiologów w sposób kategoryczny potwierdziły niezdolność wnioskodawcy do pracy, taką niezdolność orzekł także Lekarz Orzecznik ZUS. Wywoływanie kolejnej opinii przedłużyłoby jedynie postępowanie, które toczy się już ponad dwa lata głównie z powodu składanych przez ZUS zastrzeżeń do opinii biegłych.

Odwołanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 1440) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 i 7 ustawy albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Pojęcie niezdolności do pracy zdefiniowane zostało w art. 12 cytowanej ustawy, który to przepis stanowi, iż niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy.

Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Powyżej przedstawiony stan faktyczny jednoznacznie wskazuje, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy. Wnioskodawca złożył wniosek o rentę w dniu 19 grudnia 2012 roku tj. w trakcie pobierania świadczenia rehabilitacyjnego, biegli orzekli niezdolność do pracy wnioskodawcy od dnia zakończenia świadczenia rehabilitacyjnego na okres 2 lat. Sąd Okręgowy zatem orzekł o prawie do renty zgodnie z ustaleniami opinii pomimo, iż jest to data po dniu złożenia wniosku. W tych okolicznościach skoro wiadome jest to, że w dniu złożenia wniosku wnioskodawca pobierał świadczenie rehabilitacyjne, zatem nie mógł mieć przyznanej renty, chociaż był niezdolny do pracy z racji pobieranego świadczenia, Sąd nie uznał ustalenia niezdolności do pracy po dniu złożenia wniosku

za nową okoliczność i nie uchylił decyzji ZUS. W ocenie Sądu takie bowiem postępowanie w tych konkretnych okolicznościach (niemożności uzyskania świadczenia w dniu złożenia wniosku) powodowałoby jedynie zbędne przedłużanie postępowania w sprawie przyznania świadczenia.

Podkreślić należy, że ostatecznie organ rentowy przyznał wnioskodawcy prawo do renty jednak od dnia 9 grudnia 2014 roku.

Mając powyższe na uwadze zaskarżoną decyzję należało zmienić ustalając wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia zakończenia pobierania świadczenia rehabilitacyjnego do dnia przyznania świadczenia przez organ rentowy.

Z powyższych względów, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ §2 k.p.c., Sąd orzekł jak w sentencji.